

VÍKEND V POHRANIČÍ

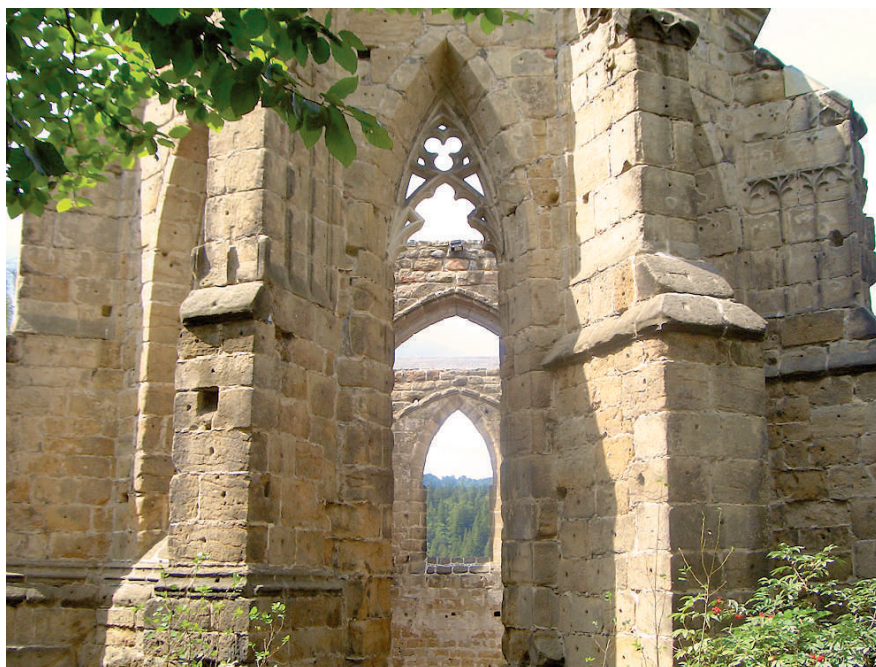
in.ihned.cz/cr

Tip na výlet

Pokud by vám Šluknovský výběžek připadal na turistiku malý, přejedte přes Německo a Polsko **do Frýdlantského výběžku**. Pro cestu do Německa lze využít například hraniční přechod Varnsdorf – Seiffhennersdorf, pak z německé Žitavy přejet do polské Sieniawky a nakonec z Bogatynie do českých Kunratic. Odtud to je do Frýdlantu přibližně pět kilometrů a město na soutoku říček Smědá a Rásnice za prohlídku stojí. Dominantou je zámek na čedičovém vrchu, po jehož úbočí vede turistická cesta. Z ní uvidíte nejenom město, ale také okolní krajinu a do typických sloupců se rozpadající vyvrhel čedič.

Rozhledna na Frýdlantském vrchu severně od města nabízí více romantiky než podívané do okolí. Krásnou stavbu z červených cihel, postavenou přesně před sto lety, už bohužel přerostly okolní stromy.

Další zastávkou mohou být **Lázně Libverda**, o kterých německý geograf a humanista Alexander von Humboldt prohlásil, že patří mezi nejkrásnější místa světa. Slova tohoto muže, byť pocházejí z poloviny 19. století, by neměla být brána na lehkou váhu. Humboldt toho poznal na světě hodně, vždyť například v letech 1799 až 1804 sjezdil Jižní i Střední Ameriku.



Ruiny kláštera na hoře Ojvín

Jak se leze po železe

Komu by se putování Tolštejnským panstvím v okolí Jiřetína zdálo příliš snadné, může se vydat na německou stranu Lužických hor. Ta se jmenuje Zittauer Gebirge neboli Žitavské hory. Převážně pískovcové vrcholy jsou vklíněny mezi Šluknovský a Frýdlantský výběžek a mají jiný charakter než třeba výstup na Jedlovou. Například na vrchol Nonnefelsenu se dostane jen ten, kdo zvládne menší ferratu, tedy cestu zabezpečnou napevno zabudovanými ocelovými stupi a chytty.

Tak jako je Jiřetín hrdý na svou Křížovou horu, mají Němci v Žitavských horách městečko Oybin. Na stejnojmenné hoře, které se česky říká Ojvín, stál od poloviny čtrnáctého století klášter řádu Celestýnů, z něhož se do dnešní doby dochovaly části zdí s vysokými štíhlými gotickými okny. Klášterní komplex působí i ve svých ruinách stále impozantně a ročně si ho přicházejí prohlédnout desítky tisíc návštěvníků.

Za prohlídku stojí také městečko Herrnhut, česky Ochranov. U cesty mezi Löbau a Žitavou měl v osmnáctém století statek reformátor Mikuláš Ludvík, který poskytoval zázemí náboženským uprchlíkům z Čech a Moravy. Protože sem lidé prchali „pod ochranu Pána“, začalo se místu říkat Ochranov. Tesař Christian David, který přišel z Moravy, zahájil stavbu nového sídla, v němž stále sílí komunita založila v srpnu 1727 obnovenou Jednotu bratrskou. Celosvětovou činnost Jednoty bratrské a její historii připomíná v Ochranově například unikátní hřbitov se šesti tisíci totožnými náhrobky. Jedinečnost tohoto místa – říká se mu Boží pole – vynikne zvláště při pohledu z menšího vyhlídkového altánu, který je součástí hřbitova.



Křížová cesta z roku 1829 na Strážném vrchu v Rumburku

Po tomto zázraku začali do Jiřetína přicházet další nemocní věřící a na rodícím se poutním místě nechal zdejší farář Gottfried Liessner postavit křížovou cestu.

Čtvrtá trasa v Jiřetíně povede opačným směrem než tři předchozí – nikoliv vzhůru, ale dolů pod zem. Pod Křížovou horou se již v šestnáctém století začalo těžit stříbro a v dnešní době je štola nesoucí název Jana Evangelisty přístupná v téměř čtyřsetmetrové délce.

Kam s dětmi

Výprava za netopýry

Víkend ve Šluknovském výběžku může začít tajemně a napínavě, alespoň v pátek 7. září. U ledové jeskyně Naděje, kterou najdete na úpatí Suchého vrchu nedaleko osady Hamr u Mařenic, se tu od 21 hodin až do půlnoci koná Evropská noc pro netopýry. Ochránci přírody dětem umožní spatřit živé netopýry, budou promítat diapozitivy a předvedou různé metody výzkumu těchto tvorů. Na akci, kde se nevybírání žádné vstupné, může přijít každý. Za netopýry se pak dostane ten, kdo bude vybavený kapesní baterkou, která vydrží svítit alespoň jednu hodinu. Přístupové cesty z Hamru nebo od křižovatky u svatého Jána označí pořadatelé šipkami. Z Hamru od zaparkovaného auta to je k jeskyni pěšky necelý půlkilometr, od svatého Jána přibližně dva kilometry.



Herrnhut – Ochranov

Začalo-li české putování u vlaku v Jedlové, necht na železnici i skončí – ovšem na německé. Už více než sto let jezdí po trati s rozchodem pouhého tři čtvrtě metru parní vlak ze Žitavy do Ojvínu a lázní Jonsdorf. ■

VÁCLAV POUSTKA